

6. Anyagfelhasználási visszaélések

Probléma 17: Szándékos
túlfogyasztás

Probléma 18: Technológiai
manipuláció

Probléma 19: Alkatrész
szükségtelen cseréje

VESTIGO

Probléma 17: Szándékos túlfogyasztás

Fogyóeszköz vagy felhasznált **alapanyag túlzott, a valóst meghaladó, fiktív felhasználásának elszámolása** és az így nyert „maradék” saját célra történő eltulajdonítása. Az ilyen típusú visszaélések felfedezését nehezíti, hogy még naprakész készletnyilvántartás mellett sem jelentkezik készlethiány, hiszen az ellopott anyagok látszólag felhasználásra kerültek.

Probléma 18: Technológiai manipuláció

A dolgozó a **technológiai előírást megszegve más (olcsóbb vagy gyengébb minőségű) anyagot használ fel**, miközben az eredetileg előírt (drágább vagy jobb minőségű) anyagot eltulajdonítja vagy saját célra használja. Ha túl kockázatos az így megszerzett anyag kijuttatása a telephelyről, akkor sok esetben privát fizetéskiegészítésként az olcsóbb (alacsonyabb minőségű) terméket/szolgáltatást választó ügyfélnek felkínálja, hogy „okosba” megoldva, minimális felárral mégis a drágább (jobb minőségű) terméket/szolgáltatást kaphatja meg. Eközben az eredetileg ezt a drágább terméket/szolgáltatást megrendelő (és ezt fizető) ügyfél ténylegesen az olcsóbb (alacsonyabb minőségű) változatot kapja.

Probléma 19: Alkatrész szükségtelen cseréje

Akár a cégen belüli karbantartás/javítás során, akár a cég által nyújtott szerviz szolgáltatás keretében előfordulhat, hogy a dolgozó **olyan alkatrész cseréjét is elvégzi vagy elszámolja, amely cserére ténylegesen nincs szükség.** Ha a cserét ténylegesen elvégzi, akkor a kiszerezelt, de még problémamentesen használható alkatrészt, ha pedig csak papíron végzi el a cserét, akkor a vadonatúj alkatrészt tudja a dolgozó eltulajdonítani és saját céljára felhasználni.

Javaslat:

Jelentősen megnehezíti az anyagok, alkatrészek felhasználásával kapcsolatos visszaélések végrehajtását, ha **szigorú szabályok vonatkoznak a felhasznált vagy kiszerezelt anyagok, alkatrészek kezelésére.** Ezek a szabályok nemcsak az egyes tételek kötelező visszavételezését és az azokkal való elszámolást jelentik, hanem a technológiai vagy karbantartási folyamatok utólagos elemzését is abból a szempontból, hogy a normától vagy az átlagtól való eltérések mennyire köthetőek az egyes dolgozókhoz.

Utókalkuláció keretében elemezhető, hogy például mely dolgozók esetében lényegesen magasabb az

anyagfelhasználás ugyanazon műveletnél, vagy melyik dolgozónál fordul elő a többiekhez képest sokkal gyakrabban, hogy bizonyos alkatrészeket akkor is cserére szorulónak ítélik, ha a csere eredetileg nem látszott szükségesnek.

Jegyzeteim: